

ב"ל (נ策ת) 9385-10-12 - גادة ח'ורי נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (נ策ת) 9385-10-12 - גادة ח'ורי נ' המוסד לביטוח לאומי מוחזע עובדה נ策ת

ב"ל (נ策ת) 9385-10-12

גادة ח'ורי

נ ג ד

המוסד לביטוח לאומי

בית הדין האזרחי לעובדה בנ策ת

[16.02.2013]

כב' הנשיה ורד ספר

פסק דין

1. המערערת נפגעה ביום 10.11.2012, בתאונת דרכים, שהוכרה על ידי המשיב כתאונת עבודה.

המערערת ב乞שה לקבוע את נוכחת בגין התאונה, ועודעה רפואית בדרגת ראשן שהתכנסה ב- 01.04.12 קבעה כי
נותרה לה 0% נוכת יציבה, בתחולת מיום 27.11.10.

המערערת הגישה עירר על קביעת הדרוג הראשון, ועודעה רפואית לעררים דנה בו ביום 12.08.05 (להלן: "הועדה")
ודחתה אותו, תוך שהותירה את קביעת הדרוג הראשון על כנה.

مكان הערעור שבפני.

2. לטענת המערערת, הועדה לא התייחסה כראוי לחוות דעתו של דר' חביב אללה גאי ז' ולבדיות ההדמיה שנערכו
בעניינה, לפיה נמצאה עדות לפגיעה שורשית בגפיים. לגישה, בהתאם לספרות הרפואי, פגיעה שורשית אינה
ברחכחה קשורה בהגבילות תנועות עמוד השדרה, ועל כן העדר הגבלה התנוועה כפי שמצויה הועדה אינו שולץ
נוירולוגי כתוצאה מפגיעה שורשית.

3. במעמד הדיון העיר בית הדין את הדברים הבאים -

"בית הדין סבור שלא ניתן למצוא בפרוטוקול הועדה בסיס מספיק לסתירתה מחוות דעתו של דר' חביבאללה בכל
הנושא לקביעות הנוגעות לעמוד שדרה מותני, תחום בגין קבע 20% נוכת בין היתר בגין פגעה שורשית ובגן ממצאים
קליניים שמצוין.

הועדה כתבתת אמונה שמצויה אחרים אבל לא ניתן לראות בפרוטוקול הועדה ובוואדי שלא בשפה שמובנת למי
שאנו רופא מהם בדיקת מציאות בהקשר זה, ועל כן לא ניתן ללמידה שמדובר בממצאים השונים השונים של המומחה
דר' חביבאללה, ומ עבר לכך אין התייחסות לקביעתו לפיה יש לתת ביטוי לפגיעה השורשית שאובחנו אצל המערערת.

לפיכך, ממליץ בית הדין שענינה של המערערת יוחזר לוועדה לעירום על מנת שתتبahir את סטייתה ממסקנותו של דר' חביבאללה, ותنمיך מדוע לגישתה אין לקבוע למערערת נוכות בגין פגעה שורשית ופגיעה בעמוד שדרה מותני בין בכל ובין בהתאם לפריט הילקי שIOSM עלי ידי דר' חביבאללה".

4. ב"כ המשיב לא הסכמה לקבל את המלצת בית הדין, וטענה כי לא נפלה כל טעות משפטית בפעולות הוועדה או מסקנותיה, אשר עלו בקנה אחד עם בדיקתה הקלינית שערכה למערערת, תוך התייחסות ספציפית הן לעמוד השדרה הצעורי והן לעמוד השדרה המותני ולבדיקות הרפואיות שעבירה המערערת. לגישתה, הוועדה התייחסה לכל הפרמטרים בהם השתמש דר' חביבאללה אולם לא מצאה את המגבילות שמצוין וללא קבעה למערערת נוכות. לטענתה, דר' חביבאללה קבע למערערת 10% נוכות בגין פגעה שורשית בשתי הגפיים התחthonות, עם זאת הוא משתמש בסעיף סל ולא ברור מדוע לא עשה שימוש בסעיף הספציפי, עניין זה לגישה תמורה אלא אם כן גם הוא לא מצא, כמו הוועדה, פגעה נירולוגית.

5. החלטת הוועדה מושא הערעו:

א. עיין בפרוטוקול הוועדה בישיבתה מראה שרשמה מפי המערערת את התלונות הבאות - "לא יכולה לעשות שום עבודה ממושכת, לא יכולה לשבת, בישבה ממושכת מתחילה להיות לי כאבים בגב התחתון, בצוואר מקרים לכטפים... גב תחתון מקרין לשתי הרגלים...".

ב. באותו ישיבה, הוועדה בדקה את המערערת וצינה את הממצאים הבאים - "לא צליה, עולה על ספת הבדיקה בכוחות עצמה. לורדים צוואר ומותני שמור. בכפיות הצואר מגיעה מהנסטר עד בית החזה, ישור 75 מעלות, סיובו לצדים 70 מעלות לכל צד, הטיה 45 מעלות לכל צד. לורדים מותני שמור. לדבירה אינה יכולה לשבת שריגליה ישירות. לגס דו צדדיים שלילי, בכוח גס גפיים תחתונות תקין. ישבה במיטת הבדיקה כשגביה מוטה לפנים... בגבונה מפרק הקרסול, רגשות דיפוזית ... לכל אורכו. אין תלונות בתחום נירולוגי".

D.C.ע"ש מותני מ - 29.7.11 בלט אחורי בגובה L53L1 ללא סימני לחץ על חוט השדרה או שורשי העצבים, שינויים סקרולוטיים במפרק הסקיtro-אליאר יותר מאשר משמאל.

T.C.ע"ש צווארי 12.6.12, בלט אחורי בגובה L43Lבקע מסoid בגובה C54C56בקע אחורי עם ... גadol הגורם לחץ על תעלת העצב משני הצדדים יותר מאשר משמאל.

EMG מיום 2.6.12 חזד לפגיעה שורשית 1s55ミリメטר".

ג. פרק "סיכום ומסקנות" נרשם הדברים הבאים:

"על פי ממצאי הבדיקה הקלינית צילומי ההדמיה נראה כי לתובעת לא נותרה כל נוכות בעקבות החבלה הנדונה.

הוועדה עינה בחוות דעתו של דר' חביבאללה מיום 22.6.12. מצאי בדיקת הוועדה שונות מ אלו שנמצאו על ידי הוועדה, לא מצאה את הגבלות התנוועה המתווארות הן בע"ש הצוארי והן בע"ש מותני, ולפיכך אינה מקבלת את מסקנותיו. הוועדה דוחה את העරר".

בפני הוועדה עמדה כאמור חוות דעתו של דר' חביבאללה מיום 22.06.12, ובה פורטו שורה של בדיקות שנעשו למערערת ונמקומים בדבר קביעת נוכחת הצמיחה בשיעור של 35.2% הולכת בין היתר "20% בגין הגבלה ביןונית בתנוועות עם"ש מתני לפי סעיף ליקוי 37(7)ב...ו 10% נוספים בגין פגעה שורשית בשתי הגפים התחתרנות לפי סעיף 35(1)ב".

הוועדה החליטה לסתות מקביעה דר' חביבאללה בחוות דעתו (כמו גם מהפענו של המומחה לבדיקות ה - EMG מיום 02.06.12 בה צוין "חישד סביר לפגעה שורשית L15S מימיון"), וזאת לאחר יד.

חוותה של הוועדה הרפואית לנמק את החלטתה באופן זה שוויל לעמוד לביקורת שיפוטית. הוועדה זו של הוועדה מקבלת משנה תוקף עת מונחת בפניה חוות דעת רפואית מטעמו של המבוטה. "ועדה רפואית פועלת כגוף מעין-SHIPOTI. גם ללא ההוואה המפורשת שבתקנה 24 לתקנות הנכונות, חייבות הייתה הוועדה, בשללה חוות-דעת של רופא שהוגשה על-ידי הטוען לנוכח, לנמק את עמדתה בנוגע למקרים חוות-הදעת עצמה היא מנומקטה. הטעם לכך הוא שהחלטת ועדת רפואית לעררים נתונה לביקורת שיפוטית של בית-דין זה, בסיגים העולים מסעיף 64א לחוק הבטוח הלאומי, והחלטות סתמיות ובלתי מנומקות, יש בהן די להכשיל את הביקורת השיפוטית, שלא הוכחנו המחוקק...".

עוד נפסק, "כי מידת ההנמקה תלואה במכלול הדינום בפני הוועדה וכשמדובר בחוות-דעת רפואית שהובאה בפניה - יהיה קשר בין מידת ההנמקה בחוות-הදעת לבין מידת ההנמקה אשר הוועדה תיתן לעמדה שנקטה לאותה חוות-דעת...הסדר הטוב מחייב, במקרים מסוימים לדין, שהוועדה הרפואית תנתח את חוות-הදעת הרפואית אשר בפניה, תקבע על הנראתה בעינה קטעות בחוות-הදעת, ותנמק שלילת מסקנה בחוות-הදעת".

(ע"ע 1091/00 שטרית - קופת החולים מאוחדת, פד"ע לה (2000) 5; דב"ע לד/258-0 הניג - המוסד לביטוח לאומי פד"ע ו' 225).

בנימוקיה כתבה הוועדה כי: "הוועדה עינה בחוות דעתו דר' חביבאללה מיום 22.6.12. מצאי בדיקת הוועדה שונות מ אלו שנמצאו על ידי הוועדה, לא מצאה את הגבלות התנוועה המתווארות הן בע"ש הצוארי והן בע"ש מותני, ולפיכך אינה מקבלת את מסקנותיו".

ברם, נמקומים אלה אינם מלאים אחר דרישות הפסיכיקה, וכי שפטם בדברי בית הדין שהפנו לצדים במעמד הדין לא מצוי, בהינתן ההתיחסות בחוות דעתו של דר' חביבאללה בכל הנוגע לעמוד שדרה מותני, תחום בגין קבע 20% נוכות ובין היתר 10% בגין פגעה שורשית - שהוועדה יצאה ידי חובתה בהנמקת הקביעה לפיה נותרה למערערת 0% נוכות.

טיועני ב"כ הנקבע בדבר סעיף הליקוי שיושם על ידי דר' חביבאללה בחוות דעתו בגין הפגיעה השורשית אינם יכולים לבוא במקום החובה המוטלת על הוועדה לנמק את קביעתה בדבר הסטייה מחוות הדעת.

6. אשר על כן הנני מורה על השבת עניינה של המערערת לוועדה לערירים באותו הרכב, על מנת שתשתים נגד עינה את הערות בית הדין כפי שצוטטו לעיל.

על הוועדה להבהיר את סטייתה ממסקנותיו של דר' חביבאללה, ולנמק בשפה שתהא מובנת למי שאינו רופא, מדוע לגישתה אין לקבוע למערערת נוכות בגין פגעה שורשית ופגיעה בעמוד שדרה מותני בין כלל ובין בהתאם לפריטי הליקוי שיושם על ידי דר' חביבאללה.

7. בנסיבות העניין הנני מחייבת את המשיב לשלם למערערת סך של 2000 ל"נ בגין הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד.

8. במידה ומזהisdim יבקש לערער על פסק דין זה, עליו להגיש בקשה רשות ערעור לבית הדין הארץ לעבודה בירושלים, וזאת תוך 30 ימים ממועד קבלת עותק פסק דין.

ניתן היום, ו' אדר תשע"ג, (16 פברואר 2013), בהעדר הצדדים וישלח אליהם.